

2) Πρέπει ο εν λόγω κανόνας (άρθρο 23) να ερμηνευθεί σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της οδηγίας 2003/55/EK (το οποίο προβλέπει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν στις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα του αερίου, χάριν του γενικού οικονομικού συμφέροντος, υποχρεώσεις παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας οι οποίες μπορούν να αφορούν, μεταξύ άλλων, τις τιμές παροχής), υπό την έννοια ότι εθνικός κανόνας ο οποίος, λαμβανομένης υπόψη της συγκεκριμένης καταστάσεως της αγοράς που συνεχίζει να χαρακτηρίζεται από απουσία όρων «αποτελεσματικού ανταγωνισμού», τουλάχιστον όσον αφορά τον κλάδο των πωλήσεων χονδρικής, επιτρέπει τον καθορισμό δια της διοικητικής οδού της τιμής αναφοράς του φυσικού αερίου, η οποία πρέπει να περιλαμβάνεται υποχρεωτικώς μεταξύ των εμπορικών προσφορών κάθε πωλητή προς τους οικιακούς πελάτες του στο πλαίσιο της καθολικής υπηρεσίας που παρέχει, μολονότι όλοι οι πελάτες πρέπει να θεωρούνται «ελευθερωμένοι», δεν προσκρούει στις προαναφερθείσες κοινοτικές διατάξεις;

(¹) ΕΕ L 176, σ. 57.

Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας

(Υπόθεση C-274/08)

(2008/C 236/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Schima και P. Dejmek)

Καθού: Βασιλείο της Σουηδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασιλείο της Σουηδίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2003/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και την κατάργηση της οδηγίας 96/92/EK (¹), καθόσον δεν έλαβε τα προσηκόντα μέτρα για να εξασφαλίσει την τήρηση των απαιτήσεων για ένα λειτουργικό διαχωρισμό μεταξύ των συμφερόντων διανομής και παραγωγής σε μια κάθετα ολοκληρωμένη επιχείρηση, σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 2, στοιχεία β' και γ', της εν λόγω οδηγίας, και καθόσον παρέλειψε να καταστήσει τη ρυθμιστική

αρχή υπεύθυνη για την εκ των προτέρων έγκριση τουλάχιστον των μεθόδων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό ή τον καθορισμό των προϋποθέσεων για την πρόσβαση στα εθνικά δίκτυα, συμπεριλαμβανομένων των τιμολογίων μεταφοράς και διανομής,

— να καταδικάσει το Βασιλείο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Σουηδία, με βάση το ότι το άρθρο 15, παράγραφος 2, στοιχεία β' και γ', έχουν ενσωματωθεί στο σουηδικό δίκαιο, επικαλέστηκε διάφορες διατάξεις του νόμου περί ηλεκτρικής ενέργειας, με τις οποίες, μεταξύ άλλων, προκύπτει ότι τηρούνται χωριστοί λογαριασμοί για τη δραστηριότητα δικτύου (δραστηριότητα διανομής) και ότι ο ελεγκτής της εταιρίας δικτύου εξετάζει ειδικώς του λογαριασμούς αυτούς χωριστά. Η Σουηδία υποστήριξε περαιτέρω ότι οι δαπάνες που πραγματοποιεί μια εταιρία δικτύου από κοινού με μια άλλη εταιρία πρέπει να καταλογίζονται στην εταιρία δικτύου μόνον κατά το μέρος που συνδέονται με αυτήν. Επιπλέον, η εταιρία δικτύου οφείλει να καθορίζει ένα σχέδιο εποπτείας και να μεριμνά για τη τήρησή του.

Η Επιτροπή θεωρεί ωστόσο ότι οι σαφείς απαιτήσεις σχετικά με τη διοικητική διάρθρωση που προκύπτουν από το άρθρο 15, παράγραφος 2, στοιχεία β' και γ', δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι έχουν ικανοποιηθεί από γενικούς κανόνες που αφορούν, για παράδειγμα, χωριστό έλεγχο των δαπανών ή από διατάξεις που επιβάλλουν κυρώσεις και είναι γενικής εφαρμογής.

Κατά τη Σουηδία, οι απαιτήσεις περί λειτουργικού διαχωρισμού ικανοποιούνται επίσης μέσω των γενικών διατάξεων περί του εταιρικού δικαίου που περιέχονται στον νόμο περί ανωνύμων εταιριών, βάσει των οποίων η μητρική και η θυγατρική εταιρία αποτελούν χωριστά νομικά πρόσωπα και υποκείμενα δικαίου.

Η Επιτροπή έχει την άποψη ότι η μητρική εταιρία, υπό την ιδιότητά της ως πλειοψηφικού μετόχου, ασκεί αποφασιστική επιρροή επί της ή των θυγατρικών εταιριών της, καθόσον ορισμένα σημαντικά ζητήματα εξαρτώνται από το δικαίωμα αποφάσεως των μετόχων. Μια εταιρία διανομής και η διοίκησή της ουδέποτε συνεπώς μπορεί με βάση μόνον τις γενικές διατάξεις του εταιρικού δικαίου να είναι ανεξάρτητη από τον πλειοψηφικό μέτοχο. Ομοίως, κατά την άποψη της Επιτροπής, το γεγονός ότι μια ολοκληρωμένη εταιρία λαμβάνει υπόψη τις διατάξεις του νόμου περί ανωνύμων εταιριών όσον αφορά τον έλεγχο και τα όρια για τη μεταφορά αξιών δεν συνεπάγεται ότι ικανοποιείται η απαίτηση για ανεξάρτητη διοικητική διάρθρωση. Κατά την Επιτροπή, η ορθή μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο του άρθρου 15, παράγραφος 2, στοιχεία β' και γ', προϋποθέτει ότι υφίστανται δεσμευτικοί κανόνες που αντικατοπτρίζουν σαφώς τις προϋποθέσεις των διατάξεων αυτών, ήτοι μια εγγύηση για το ότι ο διαχειριστής της δραστηριότητας διανομής μπορεί να ενεργεί αυτόνομα και ανεξάρτητα από την ολοκληρωμένη επιχείρηση ηλεκτρικής ενέργειας όσον αφορά τη διανομή και τους πόρους που είναι αναγκαίοι για τη λειτουργία, τη συντήρηση ή την ανάπτυξη του δικτύου. Οι απαιτήσεις αυτές δεν ικανοποιούνται από τις διατάξεις του νόμου περί ανωνύμων εταιριών.

Όπως προκύπτει από τη διατύπωση του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας, προβλέπεται ένα σύστημα για την εκ των προτέρων έγκριση των τιμολογίων δικτύου ή, εν πάση περιπτώσει, των μεθόδων για τον υπολογισμό τους. Η Σουηδία υποστήριξε ρητώς ότι η ισχύουσα σουηδική ρύθμιση για τον υπολογισμό των τιμολογίων δικτύου, καθώς και τα κριτήρια που πρέπει να πληρούν τα τιμολόγια δικτύου, βασίζονται σε ένα σύστημα στο οποίο η εποπτεία διενεργείται εκ των υστέρων, αλλ' ότι μελετάται η εισαγωγή ενός νέου συστήματος που να περιλαμβάνει μια εκ των προτέρων έγκριση και ότι πρόκειται να υποβληθεί σχετικό νομοσχέδιο στο Κοινοβούλιο μέχρι τον Ιούνιο του 2008.

Με βάση τα προεκτεθέντα, η Επιτροπή θεωρεί ότι η Σουηδία δεν μετέφερε ορθώς την οδηγία 2003/54/ΕΚ στο εθνικό της δίκαιο, ιδίως δε τα άρθρα 15, παράγραφος 2, στοιχεία β' και γ', και 23, παράγραφος 2, στοιχείο α'.

(¹) ΕΕ L 176, σ. 37.

ποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (¹) την έννοια ότι αφορούν μόνον τα μέλη της οικογένειας που απέκτησαν την ιδιότητα αυτή πριν από την ημερομηνία κατά την οποία ο υπήκοος της Ένωσης που επιθυμούν να συνοδεύσουν ή να συναντήσουν άσκησε το δικαίωμα κυκλοφορίας που του παρέχει το άρθρο 39 της Συνθήκης ΕΚ ή, αντιθέτως, κάθε πολίτης της Ένωσης που άσκησε το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και εγκαταστάθηκε σε άλλο κράτος μέλος από το κράτος της ιθαγένειάς του έχει το δικαίωμα να τον συναντήσει κάποιο μέλος της οικογένειάς του χωρίς αυτό να υπόκειται σε προϋπόθεση ως προς τον χρόνο αποκτήσεως της ιδιότητας αυτής;

(¹) Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158, σ. 77).

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal administratif (Λουξεμβούργο) στις 26 Ιουνίου 2008 — Miloud Rimoumi, Gabrielle Suzanne Marie Prick κατά Υπουργού Εξωτερικών και Μετανάστευσης

(Υπόθεση C-276/08)

(2008/C 236/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal administratif

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Miloud Rimoumi, Gabrielle Suzanne Marie Prick

Καθού: Υπουργός Εξωτερικών και Μετανάστευσης

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', 3, παράγραφος 1 και 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38 για την τροπο-

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour de Cassation (Γαλλία) στις 30 Ιουνίου 2008 — Société Moteurs Leroy Somer κατά Société Dalkia France και Société Ace Europe

(Υπόθεση C-285/08)

(2008/C 236/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de Cassation (Γαλλία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίουσα: Société Moteurs Leroy Somer

Ανααιρεσίβλητες: Société Dalkia France, Société Ace Europe